

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Hîncești din 20 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2014, declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului

Bîrca Gheorghe Ion, născut la 15 august 1959,
originar și domiciliat s. Codreni, r-nul Cimișlia.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.07.2013 - 20.03.2014;

Instanța de apel: 15.04. - 10.11.2014;

Instanța de recurs: 29.12.2014 - 25.02.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 20 martie 2014, Gheorghe Bîrca a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, la 17 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Acțiunile civile înaintate de succesorii părții vătămate Irina Leancă și Tudor Verdeș în latura prejudiciului material către inculpații Gheorghe Bîrca și Ivan Bîrca, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Irina Leancă în latura prejudiciului moral a fost admisă parțial, fiind încasat în mod solidar de la inculpații Gheorghe Bîrca și Ivan Bîrca în beneficiul succesorului părții vătămate Irina Leancă suma de 100.000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Irina Leancă în interesele minorului Tudor Verdeș în latura prejudiciului moral a fost admisă parțial, fiind încasat în mod solidar de la Gheorghe Bîrca și Ivan Bîrca în beneficiul succesorului părții vătămate Tudor Verdeș suma de 100.000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Teodora Verdeș în latura prejudiciului moral a fost admisă parțial, fiind încasat în mod solidar de la inculpații Gheorghe Bîrca și Ivan Bîrca în beneficiul succesorului părții vătămate Teodora Verdeș suma de 100.000 lei.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnat și Ivan Bîrca însă hotărîrile judecătorești în privința acestuia nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut *în fapt* că, la 23 martie 2013, aproximativ la ora 23:00, Gheorghe Bîrca și Ivan Bîrca, fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflându-se împreună la marginea pădurii de lângă drumul dintre localitățile Codreni și Zloți, r-nul Cimișlia, de ei s-a apropiat cet. Serghei Verdeș și între ei s-a iscat o ceartă pe parcursul căreia în urma înțelegerii prealabile și avînd scopul de a-l omorî, Ivan Bîrca a sărit peste Serghei Verdeș doborîndu-l la pămînt după care împreună cu Gheorghe Bîrca i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale grave în urma cărora Serghei Verdeș a decedat pe loc.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Eduard Roman în numele inculpatului cît și inculpatul Gheorghe Bîrca, au declarat apel.

Avocatul Eduard Roman, în apelul declarat, a solicitat casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care acțiunile inculpatului Gh. Bîrca să fie recalificate din prevederile art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal în cele ale art. 151 alin. (4) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse non-privative de libertate.

Inculpatul Gheorghe Bîrca, în apelul declarat, a invocat motive similare celor menționate de avocatul E. Roman, inclusiv a invocat dezacordul său cu cuantumul prejudiciului moral, pe care îl consideră exagerat, solicitînd să fie micșorat.

3.1. Ulterior, pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, inculpatul și-a modificat cerințele solicitînd recalificarea acțiunilor sale din prevederile art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal în cele ale art. 146 Cod penal, invocînd că a săvîrșit infracțiunea de omor în stare de afect.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2014, au fost respinse ca nefondate apelurile avocatului *Eduard Roman* în numele inculpatului și al inculpatului Gheorghe Bîrca, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului Gh. Bîrca în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal și în baza acestei legi, fiindu-i stabilită pedeapsa de 17 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În acest sens, instanța de apel a concluzionat că vinovăția inculpatului Gheorghe Bîrca în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, întru-totul s-a confirmat prin:

- Declarațiile inculpatului Gh. Bîrca în calitate de bănuیت, din care rezultă că ultimul recunoștea bănuiala ce i se imputa, inițial a fost lovit de Sergiu Verdeș, au căzut jos cu partea vătămată, fiul Ivan, sărindu-i în ajutor la lovit pe Sergiu Verdeș cu piciorul în aortă și în față, apoi i-a mai aplicat mai multe lovituri cu picioarele în timp ce victima se afla jos în regiunea abdomenului și feței, iar el personal i-a aplicat lui S. Verdeș două lovituri în față cu piciorul, cît și cu pumnii.

Victima a încetat conflictul și nu mai desfășura nici un fel de acțiune agresivă de lovire sau amenințare a inculpaților, dar aceștia continuau să-i aplice lovituri cu picioarele în regiunea organelor vitale ale corpului, în față, abdomen, aortă.

A deconectat farurile de la automobilul părții vătămate și au plecat împreună cu fiul său de la fața locului, lăsând victima sîngerînd.

Acasă el cu fiul au observat că aveau cu dînșii și scurta părții vătămate S. Verdeș. (f.d. 140-141, vol. I);

- Declarațiile inculpatului Gh. Bîrca în calitate de învinuit, din care rezultă că acesta în prezența apărătorului său a susținut că recunoaște vina pe deplin (f.d. 173, vol. I);
- Declarațiile inculpatului I. Bîrca în calitate de bănuit, din care rezultă că, acesta nu a văzut ca partea vătămată S. Verdeș să-i aplice lovituri tatălui său Gh. Bîrca, dar a fost strigat de ultimul în ajutor, l-a văzut pe Gh. Bîrca în genunchi în fața părții vătămate, care î-l numea cu cuvinte murdare. M. Nedelcu, care se afla cu dînșii la împins pe S. Verdeș, iar el a lovit partea vătămată de trei ori cu pumnul în față, de la care S. Verdeș a căzut jos, apoi tatăl acestuia, Gh. Bîrca i-a aplicat părții vătămate mai multe lovituri cu pumnii și picioarele în față.

Personal i-a propus tatălui să se liniștească, dar acesta nu reacționa și i-a mai aplicat cîteva lovituri, apoi s-a oprit, Gh. Bîrca a deconectat farurile automobilului părții vătămate.

Împreună cu Gh. Bîrca au plecat acasă lăsând partea vătămată murdar de sânge, acasă și-a schimbat hainele murdare de sânge, a cerut de la tatăl său 50 lei și a plecat spre casa soacrei în s. Șerpeni, r-nul Anenii Noi. (f.d. 113-114, vol. I);

- Raportul de expertiză medico-legală nr. 46 „D” din 18.04.2013 din care rezultă că, moartea lui Verdeș Serghei a survenit în urma acțiunilor traumatice cu obiecte dure, contondente fiind depistate leziuni corporale, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unor corpuri dure, contondente, posibil cu pumnii, picioarele și alte obiecte, conform cercetării histologice au fost cauzate cu circa 30 minute - 1 sau 2 ore înainte de deces, sunt periculoase pentru viață în momentul cauzării și se califică ca vătămări corporale grave, fiind în legătură de cauzalitate directă cu survenirea morții.(f.d. 257-258, vol. I);
- Procesul-verbal de percheziție din 24.03.2013 cu planșa fotografică din care rezultă că la domiciliul lui Gh. Bîrca din s. Codreni, r-nul Cimișlia, în bucătăria de vară a gospodăriei acestuia au fost depistate și ridicate: o pereche de cizme de cauciuc de culoare neagră, în grădina gospodăriei, într-un tub metalic îngropat în pământ au fost depistate și ridicate haine: o pereche de blugi de culoare albastră, o scurtă bărbătească de culoare neagră, o scurtă „Haki” de culoare verde combinată cu cafeniu, o cămașă bărbătească de culoare sură, un pulover bărbătesc de culori combinate în dungii orizontale (roșu, albastru, verzui), o giacă (jalet) de culoare neagră, o căciulă (fes) de culoare neagră, o pereche de pantaloni clasici de culoare sur-verziu, pe

suprafața cărora s-au stabilit multiple pete de culoare brună - roșietică asemănătoare cu sânge, care ulterior prin raporturile de expertiză medico-legale nr. 475 din 17.04.2013 și respectiv nr. 476 din 17.04.2013 a fost confirmat faptul că sângele depistat în petele examinate a provenit de la persoana cu grupa sanguină 0-alfa, beta (I), ce nu exclude provenirea acestui sânge de la victima Sergiu Verdeș. (f.d. 45-60, vol. I)

Astfel, instanța de apel a menționat că, versiunea apărării și a inculpatului despre lipsa intenției lui Gh. Bîrca de a produce moartea părții vătămate este înaintată cu scopul de a eschiva inculpatul de la răspunderea penală, or, reîncadrarea propusă de inculpat art. 151 alin. (4) Cod penal, este neîntemeiată deoarece prima instanță în urma cercetării probelor enunțate supra corect a reținut ca fiind dovedită fapta inculpatului Gh. Bîrca atât sub aspectul elementului material al laturii obiective, cât și al laturii subiective, care în speță înglobează forma intenției directe, încadrînd corect acțiunile acestuia în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

Totodată, instanța de apel, la fel a găsit demonstrată intenția lui Gh. Bîrca de a acționa în comun cu inculpatul I. Bîrca, indicînd că, deși între inculpați nu a existat o înțelegere expresă, stabilită din timp de a omorî victima, acțiunile concludente ale acestora exprimate prin aplicarea succesivă cu violență de către aceștia a multiplelor lovituri victimei denotă existența unei înțelegeri tacite a inculpaților că fiecare din ei contribuie în careva măsură la realizarea laturii obiective a infracțiunii de omor.

Recunoașterea parțială a vinovăției de către Gh. Bîrca în cele incriminate lui nu echivalează cu necesitatea recalificării acțiunilor infracționale ale acestuia ca fiind vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății unei persoane, soldată cu decesul părții vătămate, deoarece acesta era conștient, despre faptul că lasă partea vătămată Verdeș Serghei, pe timp de noapte, la marginea pădurii, departe de sat (*a deconectat farurile de la automobilul părții vătămate*) și prin urmare nu v-a avea posibilitatea reală de a-i fi acordat un ajutor medical și ca consecință posibilitatea de a supraviețui.

4.2. Referitor la afirmațiile inculpatului Gh. Bîrca din cadrul instanței de apel, prin care acesta susține că a depus declarațiile în cadrul urmăririi penale ca rezultat al maltratărilor de către colaboratorii de poliție, instanța de apel a reținut că acestea sunt neîntemeiate din următoarele motive.

Declarațiile depuse de inculpat, au fost făcute în prezența apărătorului și, potrivit materialelor cauzei (f.d. 137-138, 172 vol. I), ofițerul de urmărire penală le-a comunicat sub semnătură, în prezența apărătorului, drepturile și obligațiile bănuțului și respectiv învinutului, inculpatului prevăzute de art. art. 64, 66 Cod de procedură penală.

Inculpatul Gh. Bîrca, nu a făcut declarații privind acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală asupra lui nici la faza de finisare a urmăririi penale (f.d. 134-135, vol. II), unde inculpatul Gh. Bîrca și apărătorul acestuia au luat cunoștință cu materialele cauzei, menționînd că nu au obiecții sau oarecare cereri.

Mai mult ca atât, inculpatul nici într-un mod nu a contestat calitatea serviciilor prestate de apărător în cadrul urmăririi penale și la examinarea cauzei în ședința de judecată.

Prin urmare, poziția inculpatului în instanța de judecată și la schimbarea declarațiilor acestuia, se prezumă ca o formă de eschivare de la răspunderea penală.

4.3. Alegațiile inculpatului referitor la suma prejudiciului moral încasat de la el în beneficiul succesorilor părții vătămate Irina Leancă, Teodora Verdeș și Tudor Verdeș, care în viziunea acestuia este exagerată și necesită a fi micșorată, instanța de apel a concluzionat că, la aprecierea cuantumului sumei prejudiciului moral, instanța de fond a dat deplină eficiență caracterului și gravității suferințelor psihice cauzate succesorilor părții vătămate nominalizați, astfel că suma prejudiciului moral nu este exorbitantă și prin aceasta nu se urmărește scopul de îmbogățire fără just temei, reieșind din împrejurările concrete a săvârșirii infracțiunii și consecințele survenite, deoarece Teodora Verdeș în calitatea sa de mamă a victimei a rămas, fără fecior și susținerea acesteia în prag de bătrânețe, Irina Leancă fără soț și tată la copilul minor.

4.4. La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat deplină eficiență criteriilor generale de individualizare a pedepsei și a aplicat inculpatului Gh. Bîrca o pedeapsă în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

5. Avocatul Boris Druță în numele inculpatului Gheorghe Bîrca, invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile pronunțate, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate din prevederile art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal în cele ale art. 146 Cod penal, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În susținerea cerințelor sale, recurentul a invocat că, instanța de apel la examinarea cauzei nu a respectat cerințele art. art. 100, 101, 413, 414 Cod de procedură penală precum și art. art. 6, 13 din CțEDO, nu a luat în considerație declarațiile inculpaților Gh. Bîrca, I. Bîrca și a martorului M. Nedelcu din care rezultă că, anterior săvârșirii omorului, inculpatul Gh. Bîrca a avut mai multe conflicte cu partea vătămată S. Verdeș, mai mult ca atât, S. Verdeș în noaptea de 23.03.2013, era în stare de ebrietate, când s-a apropiat de inculpați partea vătămată deja avea leziuni corporale, deoarece era murdar de sânge și primul a sărit la bătaie.

În cadrul examinării apelului inculpatul Gh. Bîrca și-a concretizat cerințele, recunoscînd săvârșirea omorului în privința lui S. Verdeș, în stare de afect iar, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul Gh. Bîrca nu a avut intenția să omoare partea vătămată.

Totodată, recurentul a menționat că instanțele de fond greșit au încadrat acțiunile inculpatului, ignorînd faptul că Gh. Bîrca a recunoscut vina în cele incriminate în rezultatul maltratării din partea colaboratorilor de poliție.

6. Pe marginea recursului inculpatului, a prezentat referință procurorul, solicitînd inadmisibilitatea recursului ordinar, deoarece motivele invocate țin de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs, în art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului declarat, se constată că recurentul invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, iar potrivit acestor norme hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau faptei săvîrșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Din analiza minuțioasă a deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței unei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

În cauza deferită judecării, este important să se țină seama de fapta săvîrșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanțele ierarhic inferioare și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acestea și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Revenind la textul recursului, se conchide că, în esență, apărarea își focusează tactica apărării privitor la săvîrșirea de către inculpat a infracțiunii de omor săvîrșit în stare de afect, nu de omor intenționat, or, în viziunea recurentului lipsește intenția inculpatului de a omorî partea vătămată.

Avînd în vedere argumentele enunțate de apărare la pct. 5. al prezentei decizii, și, verificînd materialele dosarului în raport cu cererea de recurs, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate reieșind din următoarele considerente.

În primul rînd, instanța de recurs amintește că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, asta fiind atributul exclusiv al primei instanțe și al instanței de apel.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Deci, în continuare, Colegiul penal nu se va expune asupra celor invocate referitor la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factive, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța

de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Gh. Bîrca.

În opinia Colegiului penal, critica recurentului referitor la încadrarea juridică greșită a acțiunilor inculpatului în baza art. 145 Cod penal, întrucît s-a făcut o apreciere greșită a probelor, nu este relevantă în cazul supus judecării, din motiv că, chiar dacă instanța de apel, care și-a motivat soluția avînd în vedere calificarea solicitată inițial de apelanți sub aspectul art. 151 alin. (4) Cod penal, aceasta a făcut o analiză completă și obiectivă a tuturor probelor administrate, stabilind corect vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

Din textul deciziei recurate, se constată că instanța de apel a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora și care, în ansamblul lor, au confirmat vinovăția inculpatului Gh. Bîrca, de săvîrșirea infracțiunii de omor intenționat.

Astfel, instanța de apel corect a pus la baza condamnării lui Gh. Bîrca următoarele probe: declarațiile bănuțului Gh. Bîrca din cadrul urmării penale (f.d. 140-141, vol. I), declarațiile învinuitului Gh. Bîrca din cadrul urmării penale (f.d. 173, vol. I); declarațiile bănuțului I. Bîrca din cadrul urmării penale (f.d. 113-114, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 46 „D” din 18.04.2013 (f.d. 257-258, vol. I); procesul-verbal de percheziție din 24.03.2013 cu planșa fotografică (f.d. 45-60, vol. I).

În atare circumstanțe Colegiul penal, apreciază ca fiind corectă situația de fapt, stabilită de către instanța de apel, iar conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărîrii recurate și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

De asemenea, Colegiul penal constată că, instanța de apel, invocînd corect comentariile din literatura juridică de specialitate, la analiza elementelor componente ale infracțiunii de omor intenționat, întemeiat a ajuns la concluzia că, în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive anume a infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal și nu poate fi reținută calificarea în baza art. 146 Cod penal, așa cum au solicitat inculpatul și avocatul acestuia în cadrul examinării apelurilor.

Așadar, instanța de recurs apreciază ca fiind corectă stabilirea situației de fapt și calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, adică constatarea juridică corespunde exact între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite de acesta și semnele componentei infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal enunță că potrivit art. 97 pct. 3) Cod de procedură penală, în procesul penal se constată, prin anumite mijloace de probă, incapacitatea persoanei, la momentul săvîrșirii faptei prejudiciabile, de a-și da seama de acțiunile sau inacțiunile sale sau de a le dirija ca urmare a unei boli mintale sau a unei dereglări psihice temporare, a unei alte dereglări a sănătății sau debilității – *prin raportul expertizei psihiatrice*.

Reieșind din prevederile normei enunțate supra, și lecturînd materialele cauzei rezultă că potrivit raportului de expertiză nr. 328 a-2013 din 21.05.2013 prin care a fost expertizat inculpatul Gh. Bîrca, comisia de expertiză psihiatrică-legală ambulatorie a constatat că, inculpatul Gh. Bîrca, de careva maladiei psihice cronice nu suferă, în perioada săvîrșirii infracțiunii - 23.03.2013, el tulburări psihice

tranzitorii de intensitate psihotică nu a manifestat, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, putea acționa cu discernământ, prin urmare inculpatul a fost recunoscut responsabil de săvârșirea infracțiunii imputate (f.d. 77-79, vol. II).

La 30.05.2013, luând cunoștință cu raportul de expertiză nominalizat, inculpatul și avocatul în numele acestuia careva cereri sau demersuri nu au înaintat, acceptând concluziile comisiei de expertiză psihiatrică-legală ambulatorie.

În virtutea considerentelor expuse, constatînd că, în cauză, există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel cu privire la inculpatul Gh. Bîrca, nefiind identificată de instanța de recurs vreo probă a cărei existență sau inexistență să fi fost în mod eronat afirmată de instanța de apel sau al cărei conținut să fi fost redat contrar a ceea ce este evident și fără posibilitate de controversă, Colegiul penal consideră că nu este incident cazul de casare prevăzut de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub aceste aspecte de către avocatul Boris Druță în numele inculpatului Gheorghe Bîrca.

Argumentele recurentului cu privire la maltratarea inculpatului Gh. Bîrca din partea colaboratorilor de poliție, în urma căreia acesta și-a recunoscut vina de săvârșirea infracțiunii de omor, Colegiul penal le apreciază critic or, instanța de apel corect a reținut că, declarațiile depuse de Gh. Bîrca, au fost făcute în prezența apărătorului și, potrivit materialelor cauzei (f.d. 82-83,137-138, 163,172 vol. I), ofițerul de urmărire penală le-a comunicat sub semnătură, în prezența apărătorului, drepturile și obligațiunile bănuțului și respectiv învinuitului, inculpatului prevăzute de art. art. 64, 66 Cod de procedură penală, însă careva cereri, demersuri referitor la acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală nu au fost înaintate de către inculpat.

Mai mult, inculpatul Gh. Bîrca, nu a făcut declarații privind acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală nici la faza finisării urmării penale (f.d. 131-132 și 134-135, vol. II), unde inculpatul Gh. Bîrca și apărătorul acestuia au luat cunoștință cu materialele cauzei și că nu au obiecții.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui ***Bîrca Gheorghe Ion***, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 01 aprilie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev